

2020.090

Archeologienota Harelbeke Stedestraat

Programma van Maatregelen

Bert ACKE en Maarten BRACKE

28-4-2021

1. Gemotiveerd advies

De archeologienota kadert in het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013. Naar aanleiding van een geplande aanvraag van een omgevingsvergunning voor het uitvoeren van stedenbouwkundige handelingen te Harelbeke Stedestraat (provincie West-Vlaanderen), waarbij de totale oppervlakte van de betrokken percelen 3000m² of meer bedraagt en de bodemingrepen groter zijn dan 1000m², dient de initiatiefnemer een archeologienota toe te voegen aan de vergunningsaanvraag. De archeologienota dient opgemaakt te worden onder supervisie van een erkend archeoloog.

Het terrein, ca. 12 445m² groot, heeft een onregelmatige vorm en grenst in het zuidoosten aan de Stedestraat. Het terrein is onbebouwd en begroeid met gras, struiken en, vooral op perceel 50C2, bomen. De percelen 52W en 50C2 zijn aanzienlijk lager gelegen dan de rest van het terrein. Ten zuidoosten van deze percelen zijn langsheen de Stedestraat enkele gebouwen (die niet tot het plangebied behoren) opgenomen in de Inventaris Onroerend Erfgoed als vastgesteld bouwkundig erfgoed. Ze hebben te maken met de eertijds bloeiende vlasindustrie en dateren van eind 19de-begin 20ste eeuw.

Het plangebied bevindt zich in de wijk Overleie aan de linkeroever van de Leie, zo'n 650m ten westen van de kern van Harelbeke en ervan gescheiden door de rivier. Het tracé van de latere Stedestraat is op de kaart van Jacob van Deventer (1560) gesuggereerd maar niet volledig weergegeven. Reeds in de Spaanse tijd (1585-1713) vormt de straat de grens tussen Harelbeke-binnen en Harelbeke-buiten. De Ferrariskaart (ca. 1777) toont ter hoogte van het plangebied landbouwgronden, de Leiemeersenbevinden zich iets naar het zuidoosten. Er zijn geen gebouwen aanwezig op het terrein. Deze situatie blijft tot op heden zo goed als ongewijzigd, op alle 19de- en 20ste-eeuwse kaarten en op de luchtfoto's van de laatste 50 jaar is het terrein steeds onbebouwd. Op de topografische kaarten van 1862, 1883 en 1910 kan op basis van de hoogtelijnen afgeleid worden dat het maaiveldniveau van het terrein geleidelijk daalde van noord naar zuid. Deze hoogtelijnen zijn niet meer te zien op de topografische kaart van 1960. Tussen 1910 en 1960 moet het maaiveld van het terrein aanzienlijk zijn gewijzigd, waarbij een hoogteverschil van ca. 1,5m ontstond tussen het zuidwestelijke deel en het noordoostelijke deel. Mogelijk heeft het te maken met de vestiging van een steenbakker eind 19de-begin 20ste eeuw in de woningen net ten zuidwesten van het terrein, en zijn de zuidwestelijke percelen 52W en 50C2 toen uitgegraven, en kwam een deel van de uitgegraven grond terecht op de noordoostelijke percelen. Op de luchtfoto van 2000-2003 zijn de noordoostelijke percelen 49C2 en 49W2 nog een effen weiland, pas later geraakt het in onbruik en schieten er struiken en bomen op. Bij werken aan de naastliggende woningen werd een deel van deze percelen gebruikt als werfzone, zoals is te zien op de luchtfoto van 2016.

De stad Harelbeke ontwikkelde zich op een hogere rug evenwijdig aan en gelegen aan de rechteroever van de Leie. De vallei aan de linkeroever van de rivier is breder, het plangebied bevindt zich net buiten de overstromingszone van de Leie, op de overgang van de vallei naar de westelijk gelegen hogere gronden. Op het detail van het digitale hoogtemodel is te zien dat het noordoostelijke deel van het terrein duidelijk hoger gelegen is (+13,60 tot +13,80m TAW) dan het zuidwestelijke deel (+12,40m TAW), met een scherpe overgang. Op de bodemkaart wordt het zuidwestelijke deel gekarteerd als bebouwde zone, het noordoostelijke deel als matig natte zandleembodem zonder profiel. Recent heeft een landschappelijk booronderzoek, uitgevoerd in het

kader van een aanpalend bouwproject, aangetoond dat de bodem ter hoogte van het lagergelegen perceel 52W tot op 110cm diepte een antropogene verstoring kent, waarbij de moederbodem deels is afgegraven. Eenzelfde verstoring kan verondersteld worden op het eveneens lager gelegen perceel 50C2. Op de noordoostelijke percelen kan ook enige antropogene invloed verwacht worden, maar het betreft dan voornamelijk een ophoging waarbij de onderliggende bodemopbouw vermoedelijk nog bewaard is.

Op archeologisch vlak is het plangebied gelegen in een rijke archeologisch regio: de Leie en de vallei en hogere gronden aan weerszijden waren al sinds de steentijd aantrekkelijk voor menselijke aanwezigheid. Daarnaast kent Harelbeke een belangrijke Romeinse en middeleeuwse geschiedenis. Recente onderzoeken iets ten westen van het plangebied hebben restanten van landelijke bewoning en begraving uit de metaaltijden en de Romeinse periode aangetoond. De specifieke ligging van het plangebied, in een rijke archeologische regio en op een landschappelijk aantrekkelijke locatie – nabij een belangrijke waterloop, op de overgang van natte valleigronden naar de hogere ruggen – zorgen er voor dat aan de noordoostelijke, hogere zone van het plangebied een eerder hoge archeologische verwachting kan worden toegeschreven. Deze verwachting betreft zowel steentijd artefactensites als sites met grondsporen.

Alle bomen worden gerooid. Op het oostelijke deel van het terrein wordt een rechthoekig appartementsgebouw opgetrokken, goed voor 90 appartementen. Het gebouw wordt dwars op de Stedestraat aangelegd en heeft als buitenafmetingen 97,70 bij 18,85m. Onder het volledige gebouw wordt een ondergrondse parkeergarage uitgegraven, de bouwput hiervoor zal meer dan 3m diep gaan en ca. 2000m² groot zijn. Deze garage is bereikbaar via een nieuwe wegnis die langsheen de noordoostelijke grens van het terrein loopt en waarlangs ook bovengrondse parkeerplaatsen worden voorzien. Ten zuidwesten van het gebouw wordt een gemeenschappelijke tuin/parkzone voorzien, met daarin een grote vijverpartij. Deze vijver wordt tot 1m diep wordt uitgegraven. De lager gelegen percelen 52W en 50C2 worden opgehoogd van +12,30m TAW naar ca. +13,70m TAW, deze blijven nadien braakliggend. De zuidelijke uitstulping onder perceel 50C2 maakt deel uit van het plangebied, maar behoort eigenlijk tot de tuin van een woning langs de Stedestraat. Hier gebeuren geen werken. De bodemingrepen met de grootste impact situeren zich centraal en in het oostelijke deel van het terrein: uitgravingen voor de parkeergarage en de vijver, aanleg van de wegnis en verharding, uitgravingen voor nutsleidingen en-voorzieningen onder de wegnis en rond het gebouw, inrichten van de tuinzone.

Het noordoostelijke deel van het plangebied kent eerder hoge archeologische verwachting, maar op basis van enkel het bureauonderzoek kan de aan- of afwezigheid van een archeologische site hier niet aangetoond worden. In de zuidwestelijke, lagere zone is wel met zekerheid te stellen dat er geen archeologische site (meer) aanwezig is. In het noordoostelijke deel gebeuren diverse diepgaande bodemingrepen, die mogelijk een impact kunnen hebben op eventueel aanwezig archeologisch erfgoed. Er dient in de noordoostelijke zone bijgevolg verder vooronderzoek te gebeuren om dit na te gaan. Dit verder vooronderzoek kan relevante kennisvermeerdering genereren voor de algemene ontwikkelingsgeschiedenis van deze regio, waarvan het archeologisch belang reeds werd aangetoond. Het dient te gebeuren in uitgesteld traject, na het rooien van de bomen.

Het verder vooronderzoek bestaat uit enerzijds een landschappelijk booronderzoek (eventueel gevolgd door een archeologisch booronderzoek en/of een proefputtenonderzoek gericht op

steentijd), anderzijds een proefsleuvenonderzoek. De modaliteiten van het verder vooronderzoek worden hieronder behandeld.

2. Administratieve gegevens en afbakening

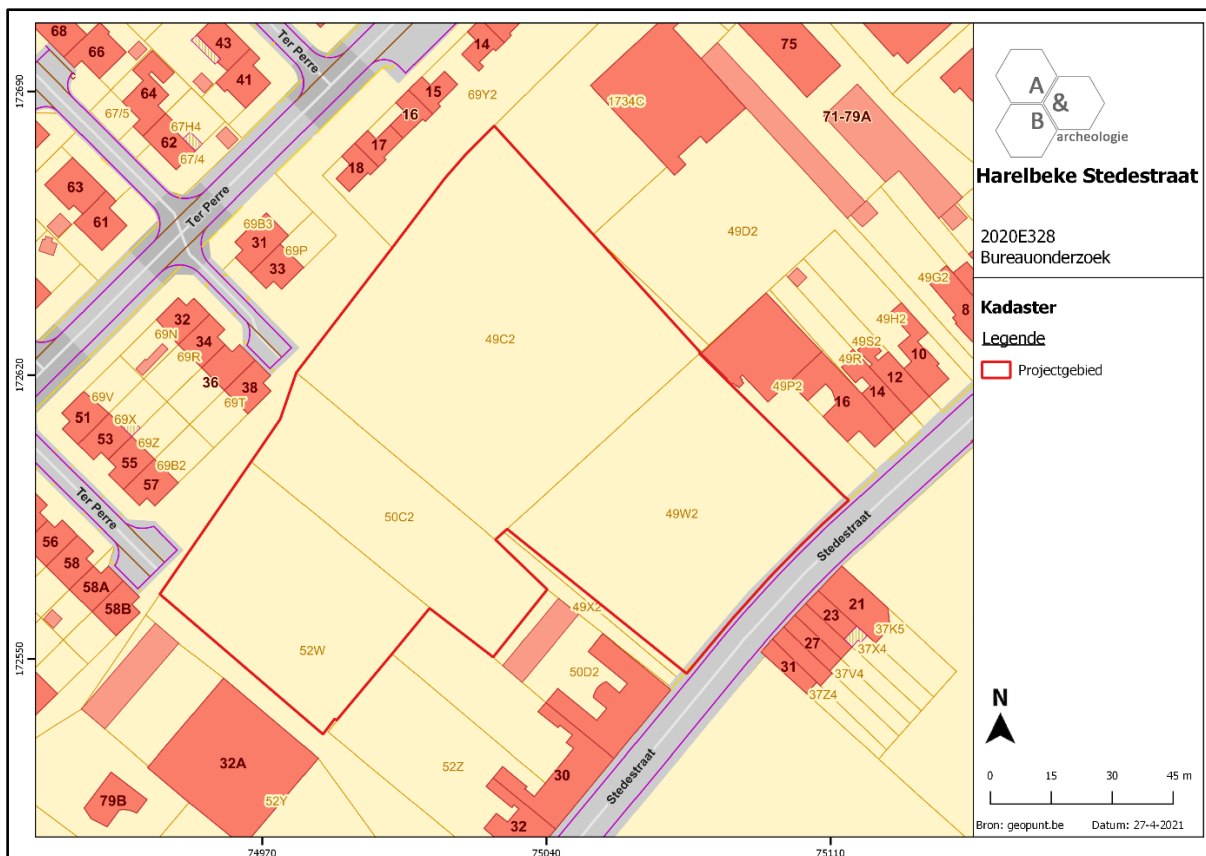
Locatiegegevens: West-Vlaanderen, Harelbeke, Stedestraat

Lambertcoördinaten onderzoeksgebied: X: 74869,04 en Y: 172527,66; X: 75190,24 en Y: 172685,29

Oppervlakte plangebied: 12 445m²

Kadastergegevens: Harelbeke, afdeling 3, sectie D, perceel 52W, 50C2, 49C2, 49W2

Het plangebied komt niet volledig in aanmerking voor verder vooronderzoek. Enkel de noordoostelijke percelen 49C2 en 49W2 worden weerhouden, deze hebben een gezamenlijke oppervlakte van 8544m².

Figuur 1 Aanduiding van het plangebied op het kadasterplan (bron: geopunt.be). Enkel de noordoostelijke percelen 49C2 en 49W2 worden weerhouden voor verder vooronderzoek.

3. Vraagstelling

Het doel van de onderzoeken is het achterhalen of er op het terrein één of meerdere archeologische sites aanwezig zijn en te bepalen welke maatregelen dienen te worden genomen voorafgaand aan de verdere ontwikkeling van het projectgebied. Daarnaast kan ook de verstoringsgraad in kaart gebracht worden. Hieronder worden enkele specifieke, niet limitatieve, onderzoeksvragen weergegeven.

- Vraagstellingen voor landschappelijke boringen:
 - Wat is de bodemkundige opbouw van het plangebied?
 - Zijn één of meerdere begraven archeologische niveaus aanwezig?
 - Zijn er aanwijzingen voor een mogelijke steentijdsite?
 - Is een verder verkennend archeologisch booronderzoek nodig? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan?
 - Is een verder proefsleuvenonderzoek nodig? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Moet het vooropgestelde sleuvenplan bijgesteld worden?
 - Wat is de verstoringsgraad? Zijn er aanwijzingen dat (een gedeelte van) het terrein zodanig verstoord is, dat er geen archeologische sites meer bewaard kunnen zijn?
 - Kan de optie *in situ* behoud gehanteerd worden? Of worden de niveaus bedreigd bij de geplande werkzaamheden?

- Vraagstellingen voor verkennend archeologisch booronderzoek:
 - Wat is de bodemkundige opbouw van het plangebied? Wijkt deze plaatselijk af van de bodemopbouw zoals gekarteerd bij het landschappelijk booronderzoek?
 - Zijn er aanwijzingen voor een steentijdsite?
 - Kunnen zones met concentraties afgebakend worden?
 - Wat is het niveau waarbinnen de silexartefacten zich bevinden? Kunnen deze stratigrafisch onderscheiden worden?
 - Indien een steentijdsite aanwezig is: is een vervolgonderzoek gericht op steentijd noodzakelijk, en zo ja, wat is de afbakening en aan welke modaliteiten (strategie, onderzoeksvragen) moet dit voldoen? Zijn er voldoende gegevens verzameld om een programma van maatregelen op te stellen voor een steentijdopgraving?
 - Is een verder waarderend archeologisch booronderzoek noodzakelijk? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Wat is de omvang en ruimtelijke spreiding van de boorpunten (aantal, locatie, diepte,...)?
 - Is een verder vooronderzoek door middel van proefputten noodzakelijk? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Wat is de omvang en ruimtelijke spreiding van de proefputten (aantal, locatie, diepte,...)?
 - Is een verder proefsleuvenonderzoek nodig? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Moet het vooropgestelde sleuvenplan bijgesteld worden?
 - Kan de optie *in situ* behoud gehanteerd worden? Of worden de niveaus bedreigd bij de geplande werkzaamheden?

- Vraagstellingen voor waarderend archeologisch booronderzoek:
 - Wijkt de bodemopbouw plaatselijk af van de bodemopbouw zoals gekarteerd bij de eerdere booronderzoeken?
 - Is er effectief een steentijdsite aanwezig?
 - Kunnen zones met concentraties afgebakend worden?
 - Wat is het niveau waarbinnen de silexartefacten zich bevinden? Kunnen deze stratigrafisch onderscheiden worden?
 - Indien een steentijdsite aanwezig is: is een vervolgonderzoek gericht op steentijd noodzakelijk, en zo ja, wat is de afbakening en aan welke modaliteiten (strategie, onderzoeksvragen) moet dit voldoen? Zijn er voldoende gegevens verzameld om een programma van maatregelen op te stellen voor een steentijdopgraving?
 - Is een verder vooronderzoek door middel van proefputten noodzakelijk? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Wat is de omvang en ruimtelijke spreiding van de proefputten (aantal, locatie, diepte,...)?
 - Is een verder proefsleuvenonderzoek nodig? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Moet het vooropgestelde sleuvenplan bijgesteld worden?
 - Kan de optie *in situ* behoud gehanteerd worden? Of worden de niveaus bedreigd bij de geplande werkzaamheden?

- Vraagstellingen voor proefputten:
 - Wijkt de bodemopbouw plaatselijk af van de bodemopbouw zoals gekarteerd bij de eerdere booronderzoeken?
 - Is er effectief een steentijdsite aanwezig?
 - Kunnen zones met concentraties afgebakend worden?
 - Wat is het niveau waarbinnen de silexartefacten zich bevinden? Kunnen deze stratigrafisch onderscheiden worden?
 - Kan de optie *in situ* behoud gehanteerd worden? Of worden de niveaus bedreigd bij de geplande werkzaamheden?
 - Is een vervolgonderzoek gericht op steentijd noodzakelijk, en zo ja, wat is de afbakening en aan welke modaliteiten (strategie, onderzoeksvragen) moet dit voldoen? Zijn er voldoende gegevens verzameld om een programma van maatregelen op te stellen voor een steentijdopgraving?

- Vraagstellingen voor proefsleuvenonderzoek:
 - Zijn er archeologische sporen aanwezig? Welke spoorcategorieën komen voor?
 - Wat is de bewaringstoestand van de aangetroffen sporen?
 - Maken de sporen deel uit van één of meerdere structuren en behoren ze tot één of meerdere periodes?
 - Zijn er indicaties omtrent artisanale activiteiten of aanwijzingen voor andere functionele eigenschappen?
 - Wat is de relatie tussen de archeologische sporen en het landschap?
 - Kan een archeologische site uitgesloten worden?
 - Wat is de graad van verstoring binnen het plangebied?
 - Is een vervolgonderzoek noodzakelijk, en zo ja, wat is de afbakening en aan welke modaliteiten (strategie, onderzoeksvragen) moet dit voldoen?

4. Plan van aanpak (onderzoeksstrategie, -methode en –technieken)

Uit het verslag van resultaten kwam naar voor dat verder vooronderzoek zonder ingreep in de bodem in de vorm van landschappelijke boringen (al dan niet gevolgd door verkennend en eventueel waarderend archeologisch booronderzoek en mogelijk een proefputtenonderzoek) en verder onderzoek met ingreep in de bodem door middel van proefsleuven de meest aangewezen methodes zijn om het plangebied te onderzoeken. De afbakening van het onderzoeksgebied is te vinden op de boven- en onderstaande figuren. De voorziene onderzoeksmethoden moeten niet uitgevoerd worden indien de geplande werken alsnog niet zullen plaatsvinden.

Indien uit de landschappelijke boringen blijkt dat delen van het plangebied in dergelijke hoge mate verstoord zijn dat verdere onderzoeksstappen geen nuttige kenniswinst zullen bijbrengen of dat er geen archeologisch erfgoed meer bewaard kan zijn, dan dienen alle verdere onderzoeksstappen inclusief het proefsleuvenonderzoek niet uitgevoerd te worden op deze delen.

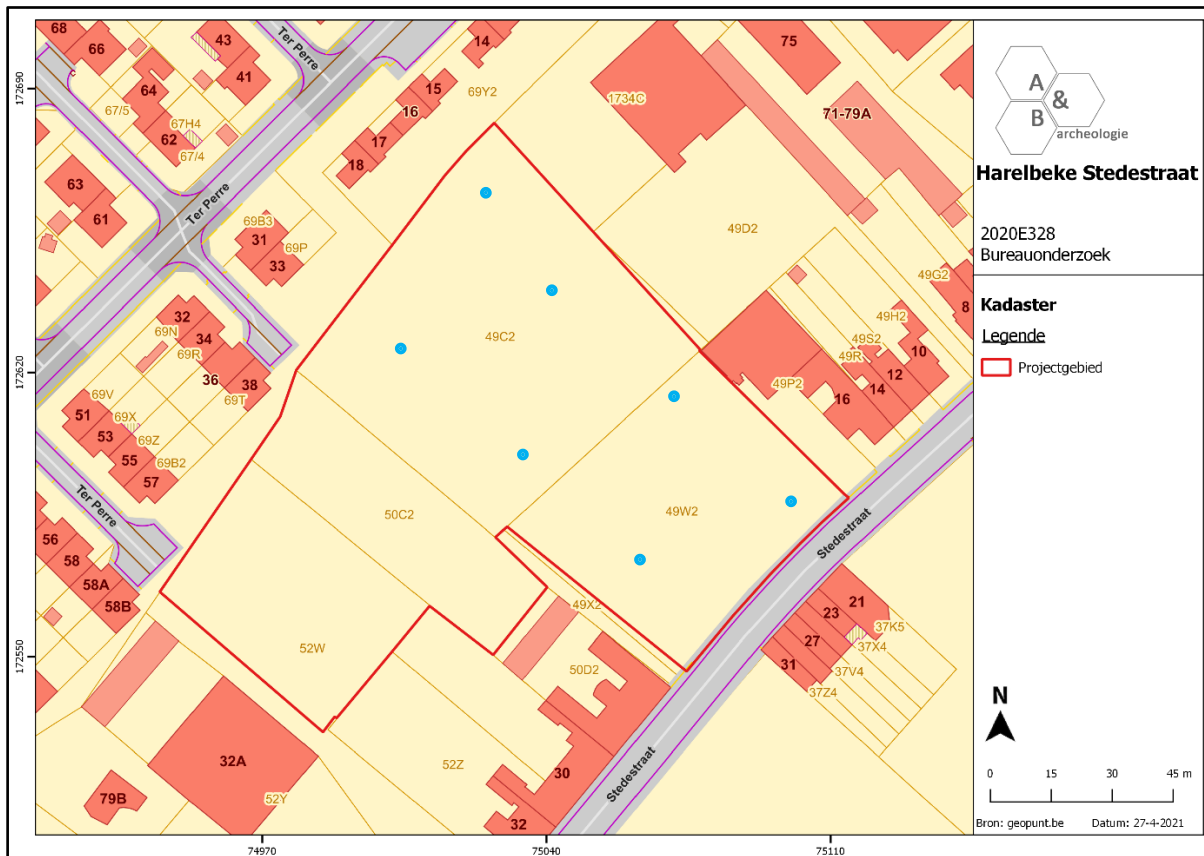
Zowel het veldwerk als de verwerking en rapportage van de hieronder beschreven methodes dienen te voldoen aan de methodiek zoals beschreven in de Code van Goede Praktijk. Het onderzoeksdoel is succesvol bereikt indien de vraagstelling gefundeerd kan beantwoord worden.

- Randvoorwaarden

Het proefsleuvenonderzoek kan pas van start gaan nadat de bomen zijn gerooid. Hierbij is het van belang dat de bodemingrepen tot een minimum beperkt blijven. Het wortelgestel wordt niet uitgegraven om te vermijden dat niet-gedocumenteerd archeologisch erfgoed beschadigd wordt. Het wortelgestel kan pas verwijderd worden indien het vooronderzoek heeft aangetoond dat er geen archeologische site aanwezig is, of – indien er wel een site aanwezig is – tijdens/na een eventuele opgraving van het terrein. Het landschappelijk booronderzoek eventueel voorafgaand het rooien worden uitgevoerd.

- Landschappelijke boringen

Verspreid over de onderzoekszone worden 7 boringen uitgevoerd. Het staat de uitvoerder vrij of deze boringen manueel of machinaal worden geplaatst; de manier van boren primeert niet, wel het adequaat kunnen beantwoorden van de onderzoeksvragen is van belang. Indien er bodems met potentieel voor steentijdsites gedetecteerd worden (bvb. Bt-horizont en/of E-uitlogingshorizont aanwezig, of een paleobodem) of steentijd arte- of ecofacten worden aangetroffen in de boringen, moet overgegaan worden naar verkennend archeologisch booronderzoek. Indien dit potentieel er niet is (bvb. geen Bt-horizont en/of E-uitlogingshorizont aanwezig, geen paleobodem), kan overgegaan worden naar het proefsleuvenonderzoek. Indien uit deze boringen echter blijkt dat delen van het plangebied zodanig verstoord zijn dat er geen archeologische bodemarchief meer bewaard is, dan dienen alle verdere onderzoeksstappen inclusief het proefsleuvenonderzoek niet uitgevoerd te worden op deze delen.

Figuur 2 Aanduiding van de boorpunten voor het landschappelijk booronderzoek binnen het plangebied, geprojecteerd op het kadasterplan (bron: geopunt.be).

- Verkennend archeologisch booronderzoek

Een verkennend archeologisch booronderzoek heeft als doel archeologische sites op te sporen door middel van boringen en in het bijzonder het opsporen van steentijdsites. Bij dit onderzoek dient bovendien het opgeboorde grondmateriaal uitgezeefd te worden en te gecontroleerd op de aanwezigheid van silexartefacten en ander vondstmateriaal dat kan wijzen op de aanwezigheid van een steentijdsite (vb. verkoolde ecofacten). De gestelde voorwaarden voor een dergelijk onderzoek in de Code van de Goede Praktijk zijn hier richtinggevend. Indien hiervan wordt afgeweken, dient dit beargumenteerd te worden. Voor het opsporen van steentijdsites wordt een boorgrid van 10 bij 12m aangehouden. De boorpunten op de boorraai liggen 12m uit elkaar, terwijl de parallelle boorraaien 10m uit elkaar liggen. Ook hier kunnen afwijkingen op dit boorgrid beargumenteerd worden. De keuze van het boorgrid moet gebaseerd zijn op de resultaten van de landschappelijke boringen. Indien er effectief silexartefacten en/of ander vondstmateriaal dat kan wijzen op de aanwezigheid van een steentijdsite (vb. verkoolde ecofacten) bewaard zijn, dient overgegaan worden naar waarderend archeologisch booronderzoek en/of proefputten. De methodologische keuze hiervoor hangt vast aan de resultaten van het verkennend onderzoek en de complexiteit van de stratigrafische context, de verwachte dichtheid en spreiding van de artefacten (bv. horizontaal, verticaal, ...), de diepteligging van de niveau(s) (bv. veiligheidsprincipe, grondwater, ...) en de aardkundige eigenschappen van de ondergrond. Hierbij aansluitend primeert ook de veiligheid bij de keuze voor het verdere traject.

- Waarderend archeologisch booronderzoek

Een waarderend archeologisch booronderzoek heeft als doel een reeds opgespoorde archeologische site te waarderen en in ruimte af te bakenen (verticaal/horizontaal). Hierbij wordt het boorgrid op een beperkte locatie van het plangebied gezet, waar de boorresultaten van de verkennende boringen positief zijn gebleken. Daarnaast dienen ook de naburige negatieve boorpunten meegenomen te worden in het waarderend booronderzoek. Dit om de verticale en/of horizontale begrenzing vast te stellen van de steentijdartefactensite. De inplanting van het boorgrid wordt gebaseerd op de resultaten van het reeds uitgevoerde verkennend archeologisch booronderzoek. De methode bestaat uit een boorgrid van maximaal 5 op 6m. De afstand tussen de parallelle boorraaien bedraagt 5m en de onderlinge afstand tussen de boorpunten op een raai is 6m. De voorwaarden voor een dergelijk onderzoek worden ook hier bepaald door de Code van de Goede Praktijk. Eventuele afwijkingen worden duidelijk beargumenteerd.

- Proefputten in functie van steentijd artefactensites

Op locaties waar tijdens het verkennend en/of waarderend booronderzoek goede en in situ bewaarde concentraties silexartefacten en/of ander vondstmateriaal dat kan wijzen op de aanwezigheid van een steentijdsite (vb. verkoolde ecofacten) worden aangetroffen, worden proefputten in functie van steentijd artefactensites voorgeschreven, indien op dat moment nog niet voldoende gegevens zijn gegenereerd om een adequaat plan van maatregelen voor een steentijdopgraving op te stellen. Onder concentraties wordt verstaan: ofwel meerdere artefacten per boorpunt, ofwel meerdere artefacten verdeeld over aangrenzende boorpunten. In deze proefputten worden de verticale en horizontale spreiding van de vuursteenconcentraties geanalyseerd en geïnterpreteerd en gekoppeld aan de voorkomende stratigrafische eenheden. Ook de aard, datering en waarde van deze concentraties worden bestudeerd, evenals hun relatie met het landschap en de impact van de geplande werken. In dit laatste geval wordt bekeken of eventueel in situ behoud mogelijk is of niet.

De proefputten worden ingepland op basis van de verkennende of waarderende archeologische boringen. Op basis van de resultaten van deze boringen, worden keuzes gemaakt over de omvang, het aantal en de inplanting van de proefputten. Sowieso worden proefputten ingepland ter hoogte van de positieve boorpunten, maar ook bij de naburige negatieve boorpunten. Dit om de verticale en/of horizontale begrenzing vast te stellen van de steentijdartefactensite. De proefputten zijn vierkant, worden met de hand uitgegraven en het sediment wordt uitgezeefd (per arbitrair niveau van maximaal 10cm, of per aardkundige eenheid, eveneens in niveaus van maximaal 10cm). Voor de overige bepalingen betreffende de methodiek wordt verwezen naar hoofdstuk 8.7 uit de Code van Goede Praktijk versie 4.0.

- Proefsleuvenonderzoek

Teneinde na te gaan of er archeologisch relevante grondsporen aanwezig zijn op het terrein, dient gebruik gemaakt te worden van de inplanting van parallelle, ononderbroken proefsleuven, met een tussenafstand van 12 à 15m van middelpunt tot middelpunt. Voor de uitgraving wordt gebruik gemaakt van een niet-getande graafbak. De sleuven zijn 1,80 tot 2m breed en worden in de lengterichting van het onderzoeksgebied aangelegd. Daarnaast worden extra volg-, dwarsleuven of kijkvensters aangelegd om beter inzicht te krijgen in de aard van de aangetroffen archeologische

sporen. Deze worden vrij gekozen door de uitvoerende erkende archeoloog tijdens het veldonderzoek.

Er wordt 10%, oftewel ca. 854m², van de onderzoekbare oppervlakte opengelegd door middel van sleuven en 2,5%, oftewel ca. 214m², door middel van volg-, dwars-sleuven of kijkvensters, zodat in totaal zo 12,5% oftewel ca. 1068m² onderzocht wordt.

De grond wordt gescheiden afgegraven en gestockeerd naast de sleuf. Het dichten gebeurt op zo'n manier dat de originele bodemopbouw opnieuw bekomen wordt en dat de draagkracht van de bodem minstens gelijk is aan de draagkracht voorafgaand de start van het veldwerk. Indien nodig worden kwetsbare sporen (bv. graven) afgedekt met waterdoorlatende doek.

Figuur 3 Indicatief sleuvenplan, geprojecteerd op het kadasterplan (bron: geopunt.be).

5. Gewenste competenties

- Het landschappelijk booronderzoek dient uitgevoerd te worden door een aardkundige of een assistent-aardkundige.
- Het eventuele verder verkennend en waarderend archeologische booronderzoek dient te gebeuren door een veldwerkleider met ervaring in verkennend of waarderend archeologisch booronderzoek.
- Het eventuele proefputtenonderzoek (steentijd) dient te gebeuren door een veldwerkleider met aantoonbare ervaring wat betreft steentijdonderzoek.
- Het team voor het proefsleuvenonderzoek moet bestaan uit minstens 2 archeologen met minstens 40 werkdagen veldervaring met proefsleuvenonderzoek. Minstens 1 van deze archeologen dient ervaring te hebben met onderzoek van meerperiodesites. Minstens 1 van deze archeologen dient minstens 200 werkdagen ervaring te hebben met onderzoek op zandleemgronden.

6. Voorziene afwijkingen ten aanzien van de Code van Goede Praktijk

Niet van toepassing.